

DOBROGEEA JUNĂ

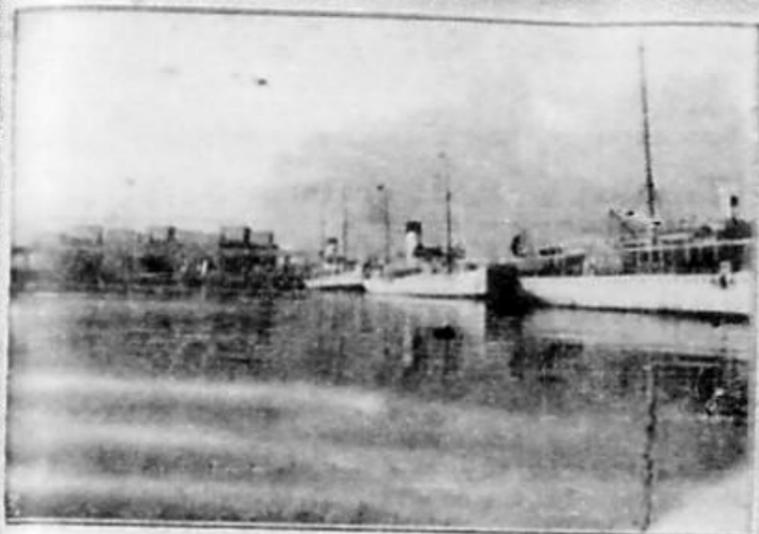
Director-Proprietar C. N. SARRY

APARE ZILNIC

In registrul publicatiunilor periodice la Tribunalul Constanța sub Nr. 37 din Mai 1938

Redacția și Administrația: CONSTANȚA str. Școlii Vănoș No. 27
Abonamentul cu plăcuță culturală: un an 500 lei 6 luni 350
Piața Autotrafic și Distribuție la 2.000—Revista și Jurnal după tarif
Telefon No. 130

Pe urmele lui Columb...

Cineva a spus nu de mult că marinarii sunt un fel de ambasadori.

Între altele, cămbliând prin lume, ei aduc vestea și cunoștințele unei țări la alta, de a un neam la altul.

Un ei, atâtea lucruri bune duc în țară oarecare se fac cunoscute altora, din țări îndepărtate.

Tot prin ei, omul de aci afla despre obiceiurile, partiturile și nevoile omului de peste mare.

Când, rătăcitor prin lume, vezi un vas purtând culorile țării tale, o frântură din ea, din lumea ei și apropiat de tine și-ti este ca și când pentru tine auzim este acolo frântura aceea de patrie și te simți mai tare, căutând a fi mai bun, mai alct, în ochii străinilor.

Întru neamurile mari cu a căror trecut marinăresc, pentru cetățenii unei țări al cărei destin este pe mare, a cărei viață își trage ziua de mâine și liniștea de seara din lupta marinărilor săi cu toate furtunile tuturor mărilor, un vas național într'un port este el cât de îndepărtat, poate să nu fie prilej de gânduri prea multe și de tresărire sufletească pe mare. Un asemenea fapt poate fi ceva obișnuit.

Care este însă starea sufletească a omului făcând parte dintr'un acam legat mai mult de brâu și de padure, când în el este stie ce colț îndepărtat de lume, vede fluturând pe eșarță de vas, culorile țării sale?

La lucrurile acestea ne gândim mai acum câteva luni, când conducătorii S. M. R. luaseră hotărârea ca noile vapoare românești, mofonavele tip „Sulina” să fie puse în cursă spre America.

Ma gândeam că mare trebuie să fie desfructarea sufletească a atâtor Români ajunși din arcea viață în lumea nouă și cari lăsa sări aci, acasă, o țară de ciobani și de plugari.

În portul cel mare al Americii, pe sub ochii marci statuii a Libertății treceau până acum vase ale tuturor neamurilor.

Nu mai vasele noastre intrăziau. În timp ce țările celelalte se făceau cunoscute ca elemente active — dovadă prezența lor pe marile lumii — neamul nostru rămânea în continentul tuturor posibilităților, numai oameni necăjiți, căutați de munca și de

pâine, ca și când țara li le-ar fi refuzat...

Iată însă, că pe apele Oceanului, pe drumul caravelor lui Columb — și mă gândesc la ei pentru că noi acum descoperim America — au prins a se avânta corăbiile românești. Și sunt vasele acestea, vase dintre cele mai noi și dintre cele mai bune și mai rezezi.

Iar marinarii vaselor acestora, deși până mai acum cățiva ani făceau tovarășie cu stelele și cu înălțimile pe creștet de munți, se opinteau în coarne de p'ug pe funduri de văi, sau pe întins de Bărăgan, se pricep acum să brazdeze marile, se încumeta să călătorească valurile, să infrunte furtunile.

Ager și îndrăgner, Românul trece acum cu ochii lui vioi pe sub statua Libertății și se alinaza între celelalte neamuri ale pământului, la chearurile new-yorkeze. Fapt ce trebuie să fie însemnat în cartea izbânzilor neamului, alături de celelalte fapte ale istoriei românești.

Noi câștigăm o victorie pe mare. Poate că încă n'am câștigat-o cu totul, însă nimic nu ne oprește să ajungem la sfârșitul cuvenit.

Iar marinarii noștri despre cari auzim că sunt primiți de Români americani cu semne de mare și frățească dragoste, sunt solii noștri acolo în lumea nouă.

Solii cari vorbesc despre o Românie muncitoare, o Românie ce calca hotărâți spre împlinirea destinelor ei.

Faptul însă are și o alta mare semnificație:

Eram, noi, singurii dintre Latini, cari au trecut prin oceanul. Iată azi, pe drumul lui Columb, pe care Lau urinat Portughezii, Spaniolii, Italianii, Franțezi, ne arstam acum și noi, ultimii Latini.

La împlinirea a zece ani de domnie a M. Sale Regelui Carol III, să însemnăm pe răbojul buzelor înfapturi și aceasta izbândă.

Să o însemnăm și s-o desăvârșim.

ION NEICU

Răspuns la Iertările Regale

Este interesant de rețevut înțelesul recentelor grațieri, amnistiei și reducerii de pedepse pe care Săveranul a binevoit, în înalta Sa bunătate, să le acorde cu prilejul zilei de 8 Iunie. Era a zecea aniversare a Domniei prodigioase, sub care România a realizat unitatea sa sufletească prin stingerea lăuzor dispațelor interne. Era, deasemenea, sărbătoarea unei aspirații realizate. Momentul aniversării coincide cu acela al unei mari tristeți internaționale. Toți Românii erau acum convinși că Regele lor Care prevăzuse furtuna, cu mult înainte de a izbucni, trebuie să fi resimțit dureros confirmarea atâtor îngrășorări care L-au muncit atâția ani, și ei o atât de tristă dreptate cum a fost aceea a Săveranului nostru, se cerea sărbătorită într'o atmosferă de adâncă reculegere.

Prințul gest al M. S. Regelui la apropierea zilei de 8 Iunie a fost să roage pe Primul-Ministru să renunțe la orice festivitate. Mo destie? Sobrietate? Toate la un loc.

Al doilea gest a fost unul de element, de bunătate, de blândețe: M. S. Regele a dat urmări ideii Sale, exprimată de Ministrul Justiției, d. Aurelian Bentoiu, de a manifesta bucuria celei de a zecea aniversări a Domniei printr'o largă iertare, iertare și uitare toțodată. Fundea toți Românii s'au alăturat, și s'au împicat la apelul regal, formând un singur mănunchiu, o singură familie, o singură forță în jurul Coroanei, M. S. Regele a a soțit că este bine ca aceia dintre Români cari au greșit față de lege să fie și ei iertați și să fie redăți familiilor lor, cu inima împacată că Regele lor nu i-a uitat, și s'a gândit la ei într'un prilej de sărbătoare și de unire sufletească.

Acesta este înțelesul amneșției și grațierilor regale prezintate țării de interpresul maritimiei regești, la Ministerul Dreptății, d. Aurelian Bentoiu.

Odată mai mult, se arată Românilor că sărbătoarea aniversării Domniei este însăși sărbătoarea țării, a triumfului ei asupra ei înșiși, sărbătoarea cumintării spiritelor, a concilierii dintre oamenii liberi, a iertării celor porniți pe căi greșite. În fața pericolelor din afară, Românii își dau mâna, uită și iartă, după clar exemplul M. S. Regelui, a Cărui unică bucurie festivă, a fost aceea de a ierta și de a ierta. Libertatea este un dar regesc. Cu atât mai bine dacă aceia cari nu au convingerea de a-l fi meritat, vor face, de aci înainte, ceva pentru a merita aceluiașă pe care le-a arstato Săveranul.

În scrisoarea prin care roagă să nu fie sărbătorit, M. S. Regele exprimă dorința de a vedea senințimentul de grațitudine al Românilor dovedit prin acte de solidaritate românească și de cumintenie. Există deci un singur mod de a răspunde pe erozității Săveranului: printr'o exemplară conduită românească. Printr'o iubire vie față de Tron. Printr'o negociație supunere în fața legilor. Printr'o mare tăcere în aceste vremuri grele. Și credem că aceasta replică a recunoștinței lor, o vor da toți Românii, din toate provinciile.

Ca să facem și Regelui nostru o bucurie.

Comemorarea Restaurației printre negustori

Potriviți convocării lansate de conducerea Camerei noastre de comerț în ziua de 8 Iunie a. c. comercianții și industriași de toate breșele s'au adunat la sediul acestei instituții în sedința festivă pentru comemorarea a 10 ani dela Restaurație.

Sedința a fost prezidată de dl. Gh. Ștefca, Președintele Camerei, care, în această calitate ca și în cea de Președinte al Sfatului Negustoresc, roștate următoarea alocuțiune:

„S'au împlinit zece ani, de când Țara noastră și-a recăpatat cu voia lui Dumnezeu, pe Regele Său, care țânțea pe melcaguri străine, iar poporul suferea lipsa Conducătorului și Stăpânitorului său.

Românii încă din timpul Marilor Voievozdate au fost deprinși ca să fie conduși și stăpâniți de Domnitori viteji, capabili și potători cari i-au apărut de înalță barbarilor și de crotopirea vechimilor puternici.

Puterea armată a Voievozilor noștri, marile războaie câștigate, duse la faima până în apus, încât Papa dela Roma a binecuvântat și a numit pe un Mare Voievod de apărător al Creștinătății.

Astfel deprins dealungul vea curilor poporul nostru, simțea lipsa Săveranului Său, născut și crescut în credința noastră de milenă.”

La sfârșitul cuvântării asistența în picioare a făcut îndelungi ovatiuni pentru M. S. Regele.

În acest spirit, dl. Gh. Ștefca, a propus și negustorimea adunată a aprobat cu entuziasă bucurie, trimțterea următoarei telegramme:

M. S. Regelui Carol II
București.

Comercianții și industriași din orașul Constanța, intrunși astăzi, 8 Iunie 1940, în sedința festivă, la sediul Camerei de Comerț, pentru comemorarea a zece ani dela Restaurație își încredințau cu profundă devotament gândul lor cel mai bun, către Majestatea Voastră și glorioasa Dinastie Română rugându pe Cel Atotputernic să Vă îndrăzească o domnie lungă, în pace și în tot

mai depline prosperitate pentru bleștele Țării și al întregului neam românesc.

Săvârșit!

Gh. Ștefca

Președintele Camerei de Comerț și Industrie și al Sfatului Negustoresc Constanța.

Profitând de împrejurare, dl. Gh. Ștefca a ținut să explice apol negustorilor adunați, rostul legii deplinei puteri acordate Ministrului Economiei Naționale, ocupându-se pentru aceasta atât de decretul propriu zis, cât și de expunerea luminoasă făcută de dl. Ministrul Căncicov în această privință.

Dl. Președinte al Camerei, reamintind necesitatea reorganizării economiei naționale sub impetușul evenimentelor externe, subliniaza din expunerea d-lui Ministrul al departamentului respective, pasagiile deosebite careora negustorii se pot aștepta la înlesniri, odihnă cu noua reformă.

După ce elogiava competența d-lui Ministrul Căncicov în materie economică, propune și asistența primăriei cu aplauze, expedierea următoarei telegramme:

Domnului
Ministrul Căncicov
București.

Comercianții și industriași din orașul Constanța, intrunși astăzi, 8 Iunie 1940, în sedința festivă, la sediul Camerei de Comerț, pentru comemorarea a zece ani dela Restaurație, luând cunoștință și de expunerea Domniei Voastre în legătură cu reorganizarea economiei naționale, propusă în Decretul deplinei puteri, pătrunși de necesitatea și de adâncă încredințare a acestei organizări, vă dau prin mâine, asigurarea că nu se vor da în lături dela nici un sacrificiu și nu vor face nici un fel de rezerva în concursul ce dorește să-L dea pentru realizarea proiectului Domniei Voastre, spre binele economiei Țării.

Gh. Ștefca

Președintele Camerei de Comerț și Industrie și al Sfatului Negustoresc Constanța.

Păinea

Printr'o recentă decizie a Oficiului Central pentru valorificarea grăului au fost fixate prețurile la păine și făina în localitate.

Faptul comportă oarecare atenție, deoarece decizia în cauză, menită să întărească acțiunea morarilor și brutarilor constanțeni de a menține prețul majorat la păine, sau de a-l ține mai mare chiar, constituie un litigiu vechi între aceștia și primăria municipiului, care opunându-se categoric în această privință, a avut totuși de suportat o înfrângere datorită deciziei în cauză.

Totuși autoritatea municipală spre a zădărnici planul brutarilor a hotărât să achiziționeze grău pe cont propriu, să-l transforme în făină și să distribuie făina brutarilor la un preț de cost care să asigure populația de o nouă scumpire a păinii.

Ca urmare s'a cumpărat 100 vag. grău, iar făina rezultată a

și început să fie distribuită brutarilor fixându-se un tip de păine integrală.

Interesant este faptul și de el s'a sesizat primăria făcând intervențiunile legale pe lângă Oficiul Central de valorificare grăului ca hotărârea acestui for pentru fixarea prețurilor la făină și păine, s'a luat în urma unui referat făcut de d. inspector Papadopol, însărcinat cu cercetarea situației — cercetare provocată de intervenția morarilor și brutarilor — pe piața locală.

Cum însă primăria a descoperit anumite nepotriviri în re realizare și concluziunile la care a ajuns d. inspector Papadopol urmate de decizia amintită, a cerut o anchetă în această privință.

Asupra rezultatului acestei anchete care interesează în înalt grad opinia publică locală, vom reveni.

M A G A Z I N

OVIDIU

(Faste IV, 747 - 776)

Ruga păstorilor că're pâlă

Rogu-te, fiu pe urme
de turme
cu ochii — și pe stâpini,
apără stîni
de piaza — rea!

Cu turma mea
de-am mers fără minte
pe câmpuri sfinte, —
sub copac oprit
de m'am umbrît, —
iar olle de au cules iarba lor
pe vetrele morților, —
ori codru oprit de am călcat,
Ninife de am deochiat,
ori pe zeul cel jumătite — țap,
ori cu cosorul de-am făcut jaf
în sfînta mlajă deasă,
să fac oel bolnav — leasă, —
asemeni păcate
nu bate!

Ori că turma mea,
pe cînd grindinea,
gâsi adăpost și har
sub vre'un altar!

Ori că (Nimfele țerte țară)
olle ape turburată,
și mișcînd rîcoarele
le-au tunecat izvoarele!

Tu, zînd,
toarnă senin în fîntînă, —
pe zell flutinel alină
și pe cel ce fug de lumînă
prin cele păduri!

De noi să nu te 'nduri
cătore Driade a ne duce, —
nici unde luce
boala Dianei din undă
nuri să l ascundă, —
nici unde Faunu-l domn
și la amlază cade de somn!

Bolile — alungă
departe de strungă
și mai departe, —
dă'n vită și om — sănătate!

Dă cîtinilor veghe deșteaptă,
să fiu turma dreaptă, —
cu cîte am plecat — oi,
să fiu seara înapoi, —
să nu mă valet gemînd
cu lupii lupînd,
să soot mursicat,
ce mi au furat!

Foametea — du-o 'n pustii,
cu noi darnică fiu,
din bielșug înghiarbă
frunză și iarbă,
dă apă,
ce spală și adapă!

Tu zînd,
dă mi pe mîna,
să mulg tot ugere plîne,
s'aleg cașul bine,
și — brînza s'albă preț
sumej,
zer cît mai ușor
prin străcători!

Pune foc în berbecii de soi,
să-mi fete oaia cite doi,
să-mi umple stîna de mel
și să am parte de ei.

Iar turmele dă lână moale,
coplile torcătoare
să se bucure la tors
că degetele nu și au ros!

Și ce te rugăm — să fie,
câ'n fiece — an — ție,
Păile,
aduce-om daruri bogate
din bucate,
din ce ne-a fost cu spor,
o, doamnă a păstorilor!

D. STOICESCU

B L O C

PENTRU corespondența articolelor acestei pagini — manuscrise, cărți, reviste, informații — E. V. Hădăreanu, str. Ion Rațiu, 110, Constanța.

Intenție din nou imperioasă.
Ne reîntălim după multe luni. Poate te-ai întrebat de lipsa noastră sau poate nu fiindcă de acum ești atât de obișnuit cu plecările. Cu concentrările, înțelesurile și noi am fost „unde-va” pe zona și degetele obișnuite să strângă între ele stiloul și-au învățat de data această să mănânce tragaciul armei — iar ochiul, care zi de zi se formase să descopere și să citească oriunde putea frumosul, s'a dovedit că poate să scruteze și 'n zări până dincolo de granița păzind-o.

S'au întâmplat atâtea între timp!...
Lumi întregi s'au schimbat. Splendide dar catastrofale răsboaie au cuprins lumea aproape din toate cele patru vânturi.
Au murit oameni mari — oameni necesari, care mai trebuiau să trăiască.
Dar câte — care se pot sau n'au de ce să fie scrise aici — nu s'au petrecut în timpul asta?...

Faptul de-a nu fi publicat între timp decât niște rămase mai de mult „notițe” nu înseamnă că n'am scris. O serie de note — din care unele sunt iar altele vor fi amplificate — vor fi poate chiar în toamna asta publicate în volum. Ele vor fi prefațate, descifrate de-o lungă și necesară scrisoare adresată prietenului nostru mai mare și simpat, Mircea Eliade, care între timp a trebuit să plece din țară, s'o slujească mai bine, acceptând funcția de atașat de presă la Londra — în Londra războiului de astăzi.

Dar tocmai faptul de-a nu fi publicat la timp impresiile noastre despre atâtea cărți, evenimente și oameni — ne face să tipărim răbd pe când o serie întreagă de articole sintetizează.
Cătorva le anunțăm și titlul:
— „Cartea dobrogeană”;
— „Un adevărat poet: Dimitrie Olariu”;
— „Scrisorile tinere față de cultura și de ei însuși”;
— „O călătorie activă: Universul literar”
— „Destinul Doamnei Nina Leeds („Straniul interludiu”), și despre calomniata doamnei Chatteley”;
— „Un nobil în literatură: Perpessicius”;
— „Reviste dobrogeene sau istoria unor preț frumoase zădărnici”;
— „O grupare pozitivă: „Mesterele Manole”;
— „Scrisorile tinere”

Acstea și încă altele ar fi trebuit să apară mai de mult — întârzierea, însă, credem că a izbucnit să ne fixeze mai mult impresiile în definitiv — așa că și faptul de-a nu le fi publicat la vremea lor are avantajul lui.
N'am cîștig încă întreg volumul de nuvele ale d-lui N. Ottescu — dar aceasta se va întâmpla în curînd și, atunci, vom închina o pagină întreagă acestui onest scriitor — acestui fin și parfumat stilist.

Am ținut să anunțăm această

pentru ca alinați special păstrarea și cartea și autorul o meargă cu prietenia.

AU FOST două ipoteze în legătură cu reluarea activității noastre literare la gazeta.

Prima: de-a publica în fiecare zi cîte două coloane de note, o novela scurta, un eseu, versuri, iar cînd „spațiul informativ” al gazetei ne-ar fi permis, am fi ocupat și mai multe coloane. Acest plan — deși din punct de vedere estetic suferă, lectorul fiind învățat să găsească pe-o pagină literară numai astfel de articole și nu și diferite dări de seamă și reclame (carora el nu întotdeauna le găsește importanța pentru gazeta) — ar fi fost bun fiindcă asigura o continuitate în timp mai strînsă între scriitor și lector.

A doua: publicarea săptămînală a unei sau două pagini strict culturale. Acest plan îngăduie o mai mare ieșire în evidență a materialului publicat și îndeplinește regulile estetice — fapt care ne-a determinat să-l acceptăm.

Deci, vom apare odată pe săptămîna.

Cît se poate de precis.

Colaboratorii acestor pagini au rămas aceiași prieteni care și-au trecut zile 'ntregi sau poate chiar toată viața în basmul dintre Dunăre și Mare. Dar vor rămîne, deasemni, și acei îndrăgostiți de noianul Mării, de cobila stepei și a parfumului floarei de salcîm.

Oricine va scrie frumos și cîștit despre Dobrogea noastră — va fi primit cu onorurile cuvenite în Monitorul României de la Marea „Dobrogea Jună”.

PLANURI noi și mari n'avem.

Credem, însă, într-o cultură dobrogeană și-a vom sluji cu mintea și scrisul nostru.

La anul — dacă timpurile ne vor îngădui — vom face și imposibilul pentru o Universitate dobrogeană de vară.

Săptămîna Cărții s'a consumat în Constanța ca și anul trecut — anume, interesul ei neîntrecînd cu nimic pe cel merentil — Nici o clipă, nimeni nu s'a gândit la adevăratul ei sens — la promovarea cărții la cît mai îndepărtatul cîtun.

Zilele bune de altădată nu mai sunt.

Ne gândim cu melancolie dar și stîmă la misionarismul „Cărții sub icoană” de sub conducerea romanticului dar cu atât mai de stimat d. Mureșanu.

Și, totuși, doar el a plecat. Șeful echipei — ceilalți sînt aici. Încă. De ce nu fac nimic? N'au bani? — dar nici atunci nu-ă avem.

Altul este răspunsul dar poate este prea greu, prea supărat.

DESPRE „Cuatrecenele dobrogeene” ale directorului nostru am vrut să scriem mai de mult. N'ăm putut pentru un singur motiv: publicitatea aceasta îi aparține și am fi putut fi bijumii de subiectivism. — Dar suntem prea tinere și aroganți ca să luăm seama de anumite reguli de conduită — așa că venim înscena aici cîteva rînduri precise.

Primăvară

Primăvară, primăvară, cupă de vreri,
Ai bătut și la vizuina-mi de liniște durată,
Pasul tău coveral sîngelui sărută
Cu vîpăia timidă a'ntăilor adieri.

Vrei cu ghioceli să irump din crustă,
Hulub al deșteptării peste alte sări de

— alean?
Iată, tîmpla imi svacnii cumunbul subteran
Sub sandala ta de fecioară augustă.

Toarnă-mi pe ochii urciilor cu bolti
— ciorii,

Pe buză-l rădă-mi chipul oglindiri în
— vâltorii,

Zăvoarele sevelor să-mi deschis - sîngelui
— viorii,

Mugurii toți în mine te vor rodi.

AUREL DUMITRESCU

Cartea d-lui C. N. Sarry dovedește că autorul ei este un veritabil talent scriitoricesc, că 'mbir cu mare virtuozitate spiritul cu rîmă și că 'n lectura ei găsești adevărate clipe de desfășurare estetică.

Noi am cîștit cartea aceasta de parte de acest oraș — undeva, unde bradul se 'nfrătea cu cerul — și cu frînce quadrana am trăit vîcacia provinciei noastre, ne-am întîlnit cu oamenii ei mai reprezentativi.

Este ceace vroiam să scriem în concluzie — și un adevărat memorial.

Dar despre cartea aceasta vom mai scrie noi pe îndelete — și cu citate — Pînă atunci amarturistrea unui gînd de al nostru: Așa cum Bacalbașa a scris arca minunată poveste a Bucureștilor ar putea și d. C. N. Sarry să scrie istoria Constanței cu care — ce minună! — și-a împlinit toată vîcacia. D-sa cunoaște din fir și pîr atâtea episoade ale provinciei noastre, cunoaște oamenii, le știe vîcacia, încît este chiar păcat că nu scrie această istorie.

„Tîrm Pontic” este un impresionant tablou al Dobrogei, cuprins într-o splendidă poezie iscalită de marele poet Ion Pillat și care se găsește în ultimul dumăscule volum („Umbra timpului”, Colecția „Universul literar”, 1940; Lei 50; 80 p.).

Acesta și încă alte cîteva — ca „Pescărușul” (p. 72) ni-l indică pe Ion Pillat ca un adevărat poet al litoralului și explică tot deodată stîmă de care se bucura în cîrcurile culturale dobrogeene.

„S'a sfîrșit primăvara” este titlul unui volum de tristeți condensate în nuvele, iscalite de tîrnarul dar talentatul Victor Popescu.

Anunțăm lectorilor de carte bună titlul acesta — iar noi vom reveni chiar săptămîna viitoare cu mai mult decît o notă.

NU ȘTIM NIMIC de vreo expoziție pentru vara aceasta a mîestriului Stavru Tarasov și ne-ar pare sincer rău dacă n'ar avea loc. Noi, personal, am putut vedea încă de astă larnă cîteva planșe splendide în atelierul său și așa că-i propunem public o invitație pentru a le arăta tuturor.

Credem că autoritățile municipale ar fi inclinate să mai găzduiască în sala Cazinoului planșete sale — știut fiind că anul trecut Cazinoul a cîștigat în prestigiu și împodobindu-și preții cu splendoarea culerilor și pri-

velistilor iscalite de mîestru.

Și cum știm că anul trecut mîestru a fost cel care s'a dovedit prințeria și cum fi mai vîcacia extraordinară sa modestie — prințeria d-lui General T. Năstase (care s'a dovedit un înțelegător al frumosului) să invite pe mîestru la Casinou.

Ar fi și elegant procedeu și ar mai fi — ca rezultat — excepțional pentru amatori de poezie veritabilă.

„LITORAL” reviză care înscena un adevărat banchet de poezie întîrzie să apură. Faptul că ultima vreme n'a mai apărut cu aceeași regularitate de la început ne neliniștește.

Am vrut să știm asigurată apariția.

Fără nici un ocol: este o reviză splendidă de poezie — deși din cînd în cînd, întrec, mai apare cîte o proză versificată în elegantele ei pagini.

„Mesterele Manole” a apărut într'un elegant și prețios cartier anul al doilea, cuprinzînd 1-3.

Este un volum substanțios care se offre recitizat cu apăsare fiecare articol în port.

Cei trei redactori: Vintilă Brîra — Ovid Căldoșiu și Maria Saru mîerita stîmă noastră pentru aportul, într'adevar prețios, pe care-l aduc printr'această publicitate literaturii românești.

D. George Acintescu și-a făcut debutul gazetăresc în gazeta noastră cu cîteva săptămîni, a publicat în cîteva numere din „Universul literar” pagini dobrogeene.

Noi suntem prieteni buni ai veșchi — așa că ne putem bucura să spunem că aceste reviste au fost scrise cum în grație. Și spunem aceasta — cu atît mai mult cu cît știm că d. Acintescu

L I T E R A R

Dobrogea în imagini

Bărci pescărești

Acum este unul dintre puținii noștri publiciști cari cunosc într-adevăr, Dobrogea. A traversat-o de atâtea ori așa că să nu se supere când îi amintim prietenesște că ar fi putut pune mai mult vifor, mai multă pasiune în scrisul său.

„Editura Regoșca” a Fundațiilor literare pentru literatură și artă de sub conducerea pricepută a profesorului Al. Rosetti a publicat o serie întreagă de cărți în actualul sezon literar. Cărți bune care vor fi pe rând discutate de noi.

Am vrea să știm dacă d. C. Florian din fruntea revistei „Pontice”, No. 1-4, an II — este domnul profesor Carol Blum. Numai am vrea să știm; din curiozitate.

„Scara la cer” este a cincia carte de poezii a lui Virgil Carianopol și se dovedește de-a fi un adăvărat succes de critică.

Într-adevăr, Virgil Carianopol este latifundiar al talentului poetic din care a dăruit cu prisosință în actualul volum.

Nu numai critici profesioniști lui însemnat cuvinte de lauda dar până și editoriale de gazetă („Evenimentul” — G. Gane) au ținut să semnaleze această bună carte de poezii.

Colecția: „Universul literar” Lei 50.

APROPOS, de tinerii scriitori: domnișoara Zina Tarasov își dă bacalaureatul în actuală sesiune. Sperăm că va avea același succes ca și în literatură, în care a debutat admirabil.

Concluzionăm nostru, domnul de Nicolae Roșu a publicat astăzi o carte grea, o carte de „Litică și sinteză” care ne va folosi drept temelie pentru un apropiat foileton. Cartea a apărut tot în colecția „Universul literar”.

TREI sunt editurile care nu s-au lasat cu nimic influențate de evenimente și și-au urmat în normal programul editorial:

— „Editura pentru literatură și artă Regele Carol II”

— „Editura Principele Mircea”

— și

— „Colecția Universului literar”.

Faptul de-a nu fi ținut seama de eventuale eșecuri mecanice din cauza evenimentelor n-are de ce să ne facă să stimăm pe conducătorii acestor tiparnițe.

O cristalizare a clasicului se poate intitula splendidul sonet

— „Somn” — publicat de d. Al. Gherghel în recentul număr al revistei „Pontice”.

Orici citare din această poezie este egală cu-o cântare.

Cețiți-o în tihna într-o după-amiază dobrogeană și veți înțelege încă odată de ce d. Al. Gherghel este un mare poet.

Tânărul dar talentatul poet Mircea Papadopol care căsătorește pentru o mai bună condiție culturală a Silistrei a pus sub tipar un volum de poeme intitulat: „Primăvara putredă”.

Așteptăm cu mare încredere această carte de poezie.

ZECE ANI de domnie ai M. S. Regelui Carol II alcătuiesc tema revistei „Gândirea”, pe luna Iunie (an XIX; 6). Desprinzând din articolele festive: „Regelie și cultura” un foarte documentat și judicios articol semnat de d. Nichifor Crainic — și două poezii: „Tara Regelui” de Ștefan Baciu și „Regele” de V. Voiculescu.

ION TOLESCU-Văleni, care s-a făcut cunoscut în ultima vreme prin prodigioasa-i activitate poetică vizibilă în mai toate revistele de seamă ale timpului a dat publicității un volum de poeme intitulat romanție și ortodox. Întocmai cum îi este și conținutul: Sânziana. (Ed. Cugetarea; 110 p.; Lei 40; 1940).

Tânărul dar talentatul C. Grosu este cel care semnează majoritatea absolută a gravurilor care împodobesc și alfel destul de elegantele pagini ale revistei „Litoral”.

Și pentru că am mai scris de această revistă — se cuvine, o explicație.

Am fost acuzați că am fi contra ei, căm fi porniți să o injurăm. — Eroare și rea voință. De alfel arhiva acestei gazete poate sta la îndemâna oricui și se poate vedea că noi am anunțat cu mare bucurie apariția acestei reviste. O nota de-a noastră, publicată în „Pontice” și prin care declarăm că nu ne place formatul — prospect al revistei și poezia publicată în numărul prim de d. Ion Mieu a adus, par-ni-se, supărarea directorului acestei publicații, d. Dim. Olariu.

Am vrut să lasăm ca vremea să se așternă peste acest incident — pentru că noi avem o doborâtă stămintă pentru d. D. Olariu și pentru că d. Olariu are un autentic talent poetic.

Dacă poate fi cineva acuzat că

vrut și etutat să răscăscă relațiile dintre noi și revista „Litoral” apoi, oricând, putem să numim acea persoană — dar nu aici, pentru că nu ar fi lehamite de polemici între noi.

Important este, însă, altceva — și, anume, frumosul — ori revista „Litoral” va îmbrățișa deseori în frumos așa că n-are pușca să alba din partea noastră decât aplauze.

Se amintesc un an de când am citit cele două masive tomuri ale lui Edouard Drumont: „La France Juive”, apărute în Editura Flammarion.

Cărțile acelea foarte documentate — poate, uneori, scrise în stil gazetăresc, căutând polemică — erau ca un strigăt de desăvârșire. De desăvârșire. Dar ca multe alte astfel de apeluri ei n-au fost ascultate.

Căutam zilele acestea în bibliotecă o carte și am dat, din întâmplare, peste volumele acestea. — Nu știu de ce dar m-au întristat atât de mult — și pentru tristețea mea am scris aceste rânduri.

DESPRE o casă a culturii dobrogeane vom scrie, curând, câteva rânduri. Le vom scrie în vânt, ca totdeauna — fiindcă în municipiul nostru interesează de o mie de ori mai mult prețul kilogramului de masline decât o oarecare inscripție, o oarecare colecție sau carte.

Foarte elegantă este coperta unei mici cărți publicată în bibliotecă Albina” a Fundației Culturale Regale „Principele Carol” și, anume, „Prohodul”. De altfel noi am urmărit și ne-am procurat toate cărțile care aparute în sus zisa bibliotecă și care au de scop să vulgarizeze cuvântul în viața noastră mai vechi. Menționăm: „Învațăturile lui Neagoe Basarab” și „Letopisețul Țării Moldovei”.

PRIETENII și admiratorii profesorului Nae Ionescu au hotărât să-i publice în volum tot ce-a lasat scris: cursuri universitare, conferințe, proiecte, manuscrise și unele articole tipărite în coloanele „Cuvântului” și ale „Predaniei”.

Este un omagiu bine meritat de acest mare savant.

„Indreptarul casăului de față” este o broșură-calendrar pe anul 1940, publicată cu câteva luni în urmă prin răvna d-lui Gh. L. Dimitriu.

Este o arhivă substanțială de sfaturi bune adresate poporului și răspândirea ei într-o mai largă în masă lucrătoare și rustică are două merite: unul social și altul cultural.

„Istoria limbii române” de profesorul Al. Rosetti se dovedește a fi cea mai completă lucrare scrisă până acum în acest domeniu în literile noastre.

Deși, poate, cam tardiv, totuși ne vom onora publicând în numărul din numerele noastre viitoare o amplă dăre de seamă a-

Insula de Corali

— În Cabană —

Pe inserate se aprind felinare,
În cărciumile mici, proaspăt vopsite
Joacă marinarii cu cărțile cinstite,
Ca mulțumire c'au scăpat pe mare...

Incearcă gramofonul, să aducă
O lume depărtată în cabană;
Dar valsul, care-î cântă o voce diafană
Nu se oprește aicea, ci fuge ca nălucă.

În fața ceștilor, cu vin de palmier,
Se pun la cale aventuri ratate,
Sau se reeditează amintiri ce pier...

Și exilaților de bună voie li se pare,
Că unele speranțe mai pot fi realizate,
Când vor pleca — și nu știu când — spre zare.

Radu Georgescu Tulcea

supra acestei cărți.

CU DOI ANI în urmă, par-ni-se, d. Bogdan Căuș ne-a dat un volum de poezii în manuscris, rugându-ne să opinăm asupra publicării lui. Avizul nostru a fost negativ. Nu pentru că n-ai fost acolo lucruri bune dar pentru că știam că d. B. C. va scrie cu vremea poezii. Într-adevăr, bune și-i va pare poate rău că și-a fixat numele la început cu acelea pe care le-am citit noi atunci.

Avizul nostru era pretenesesc și nu stăruia de judecată. — Între timp d. Căuș a publicat acei volum sub titlul „Primăvara în vicață”.

Că a făcut bine sau nu, poate n-are avea de ce să ne intereseze — noi, însă, am ținut să ne spunem părerea noastră.

„CENUȘE” se aumește romanul publicat de Editura Principele Mircea al doamnei Ruxanda Levente, fata scriitoarei Maria S. Palade. Și acest roman l-am citit tot în manuscris. Și despre el am opinat că n-are trebu să vadă lumina tiparului rămânând în arhiva familiei ca un exemplu de exerciții stilistice ale, pe atunci, adolescentei Ruxanda. — Dar blestemul familiei trebuie că apasă și asupra fetei d-nei Palade și, desigur, că Editura a primit bani grei ca să accepte să pună girul pe această carte.

Ne pare foarte rău că nota noastră-i negativă — fiindcă noi am cunoscut-o prea bine pe Ruxanda — dar credem că-i mai inteligentă decât cum rezulta din critica acestui roman.

PRIETENUL nostru Teodor Ionescu s'a ocupat în chiar coloanele acestei gazete de cartea „Ontologia umană și cunoașterea” a d-rului profesor local d. Petru P. Ionescu.

Se știe, această operă a fost premiata de comitetul pentru premierea scriitorilor tineri și odătită de Fundația pentru literatură și artă „Regele Carol II”.

UN FOARTE grațios desemn iscalit de Coca Farage, l-am întâlnit în revista „Mesterul Manole” anul II, No. 1-3 (1940).

„La Dobrouja” — cel de al patrulea masiv volum tipărit de Academia Română pentru „Cunoașterea pământului și gândirii românești” a cauzat prea puține articole recenzii din cauza înalței sale traditii.

Am terminat lectura volumului „Secretul Doctorului Honigberger” al lui Mircea Eliade. Prima parte a cărții, care cuprinde această poveste este o tulburătoare împerechere de real cu straniu, de istoric cu alegorie, de știință cu ocultism — care isburește să te captiveze, să te țină până la ultimul rând.

Al doilea fragment publicat în același volum: „Nopti la Scrampor” este o continuare, un episod al Jurnalului din India al lui Mircea Eliade.

Doi sunt cărțile din Colecția „Universului literar” pe care încă nu le-am citit și așa vrea să o fac fiindcă autorii lor o garantează cu prisosință prin cele publicate până acum: Traian Ialiescu: „Lumina Tristă” și Mihail Chirnoaga: „Logodna”.

NE PARE extrem de bine că d. Grigore Sălcănuș s'a împăcat cu noua redacție a revistei „Pontice”. — Rezultatul acestei împăcări este o prea frumoasă poezie: „Vifor” — publicată în ultimul număr al suscitării revistei.

O CARTE tristă, dar nu atât de deprimantă cum ne învățase până acum Vicki Baum este romanul d-sale „Hotel Schanghai”.

Am putea adăuga o carte grozav de scumpă — pentru că, într-adevăr, este și scumpă: 700 lei. Text german.

Tot de curând i-am citit un alt roman: „Salt-on-jamais?” tradus în franceză de Eugene Besnau — și tot atât de frumos.

D: câte ori citim această prodigioasă autoare avem impresia că în sufletul ei a strâns o mică lume, de vieți.

ULTIMELE noastre gânduri de astăzi sunt un salut de voință bună contraților care muncește pentru aceleași desinteresate dar frumoase gânduri și un apel prietenilor din lung și latul provinciei pentru o reorganizare.

Eugen V. Haralambiu

Activitatea F.R.N. și a gărzilor naționale din municipiul Constanța

Din inițiativa d-lui Dr. Isăroșca președintele organizației F. R. N. din Municipiul Constanța, s-a ținut săptămânala de Duminică, 9 Iunie a. c., a fost consacrată pentru comemorarea a 10 ani de glorioasă Domnie a Augustului nostru Sverran.

În acest scop D. Sa, a delegat numiți membri din Statul Municipal, pentru a vorbi membrilor ce s'a realizat în prima decadă de domnie a M. S. Regelui Carol al II-lea.

Sedinta au avut loc la sediul Centrului respective după cum urmează:

La Centrul No. 1-2. 2
În această zi s'a făcut inaugurarea acestui Centru cu sediul la școala No. 4, din str. Mihai Viteazul. Președintele Protocolu Buric, a oficiat un serviciu divin după care a ținut o înălțătoare predică, urând spor la munca și proșperitate noului Centru.

Dl. Lt. Col. Popescu, comandantul Gărzilor din Municipiu, a arătat necesitatea înființării acestui Centru, într'un carier curat toamăntesc.

Dl. Lt. Stănescu Oclav, Comandantul Centrului mulfumesc și pentru grija pe care Comandantul Gărzii Naționale a Municipiului o are pentru dezvoltarea și înflorirea Centrului No. 1-2 și promite ei-și va da toate silințele ca acest Centru să se bucură de faima și o merită.

Centrul No. 3.
Sub direcția provegheții a d-lui Mihail Georgescu Centrul No. 3 cu sediul la școala primară No. 5 din Valea-Albă, a ținut o sedință deosebită cu un număr de însemnat membru prezenți. Sedința este deschisă cu diferite comunicări, cu privire la organizarea unității de mobilizare, trecându-se apoi la importanța zilelor de 6 și 8 Iunie.

Cuvântarea a fost îndelung aplaudată. În urma aprobării Comandamentului Gărzii Naționale a Municipiului Constanța, a fost numit Comandant al unității de mobilizare dl. Niculescu Constantin, fost comisar cl. I Șef de Circumscripție și al Biroului Populației.

Fericită alegere în persoana d-lui Niculescu Constantin, a fost acoperită cu vă aplauze.
La stăruș s'a dat citire ordinului de zi al d-lui General Petre Georgescu Comandantul General al Gărzilor Naționale, cu ocazia zilei de 8 Iunie.

La școala primară No. 7 din str. Calărăși, sedința Centrului 4 sa ținut sub președinția d-lui Ioan P. Cristu Comandantul Centrului.

În această sedință s'a bucurat de prezența d-lui Colonel de rezervă Păneșcu Gheorghe care într'o frumoasă conferință a tratat subiectul „Rostul Armatei într'un Stat de sine stătător”.

Între altele d-sa a încheiat spunând:

„Va trebui să păstrăm mai întâi bunurile strămoșești ale Patriei, să răspundem în cea mai largă măsură la apelul Națiunii de a ne afla grupați în jurul conducătorilor, pentru a fi pregătiți la orice sacrificiu ce ni s'ar cere, ca să apărăm glia strămoșască”.

Dl. capitane de rezervă Dochina Marin a ținut prima oră de Aparare Pasivă la acest Centru fiind îndelung aplaudat pentru modul d Sale de a face cunoscut publicului pericolul aerian într'un eventual război.

Dl. Cantaragiu este numit instructorul unității de mobilizare **Centrul No. 5.**

Sedința se deschide sub președinția d-lui Panțelje Nicolae,

Comandantul Centrului, la prezența unui mare număr de ascultători.

Dl. Dr. Cristurian a ținut o conferință foarte interesantă despre temperanță, arătând folositele ce decurg pentru sănătate, pentru acei care știu să-și cum păntășca poftele și dorințele.

Centrul Et. tianu.
Activitatea Gărzilor Frontului Renașterii Naționale din suburbia Brăbanu, s'a bucurat Duminică, 9 Iunie a. c., de o manifestare deosebită în prezența unui însemnat număr de membri și participanți, cari au împertășit cu întotdeauna cuvântul D-lui D. A. Iliescu, — nobobilul intelectual și protegitor al locului.

Trecând la dezideratele Suburbiei — dl. Dr. A. Iliescu a rugat pe cetățeni să respecte săptămâna lăzescă, dintre 10-18 Iunie dând în același timp multe sfaturi practice de Aparare Pasivă.

Marca manifestare a Gărzii Naționale F. R. N. s'a încheiat cu interpretarea excelentă a mai multor marșuri patriotice și cântece naționale, de către corul mixt al Soc. „Dobrogeana” cu elemente din Gărdi.

Întreaga însuflare a întonat apoi „Imnul Regal”.

Centrul Muncitoresc.
Sedința se deschide sub președinția d-lui Petre Vasile Comandantul Centrului, prezenți fiind un număr de circa 200 muncitori.

Dl. Cornel Grigorescu, din Sfatul Municipiului a ținut o interesantă conferință despre ziua restaurației, arătând ce a însemnat cei zece ani de Domnie a M. S. Regelui Carol al II-lea, pentru viața muncitorimii.

Dl. Dr. Cristurian a ținut apoi o frumoasă conferință, despre temperanță, explicând muncitorilor cum trebuie înțeles acest cuvânt în viața de toate zilele.

Informațiuni

In adunarea generală a nuală a Societății Regale Române de Geografie, d-l profesor universitar Const. Brătescu a făcut o comunicare privitoare la minoritățile din Dobrogea.

Comunicarea d-lui profesor Brătescu, care s'a bazat pe articolele cuprinse în ciclul „DOBROGEA ROMĂNEASCĂ”, și apărute în „Dobrogea Jună”, a interesat în mod deosebit, selectul public care se afla în aula Fundației Carol I. Mai mult decât atât, ea a impresionat.

Vom face în numărul nostru viitor o dăre de seamă asupra acestei conferințe.

Ministerul Economiei Naționale a dat o decizie prin care se oprește exportul lemnului de foc, până la completarea cantităților necesare consumului intern anual.

S'a oprit până la noua dispozițiuni, în întreaga țară, tăierea vițelilor până la șapte luni.

D. Gh. Vasiliu din Constanța a cedat în mod gratuit imobilul său din Mangalia, pe timp de un an, pentru folosința Marinei Regale.

Ministerul aerului și marinei apreciază frumosul său gest, care ar putea servi ca exemplu de conștiință națională și de cald patriotizm în împrejurările grele de astăzi. S

Rouănt
Primăria Orașului Cernavoda
Județul Constanța.
PUBLICAȚIUNE
Nr. 3114 7 Iunie 1940.

Se aduce la cunoștința celor interesați, că în ziua de 27 Iunie 1940, orele 10 dimineața, se va ține licitație publică cu oferte scrise, închise și sigilate, la oficiul acestei primării, pentru procurarea cantității de 600 m. c. de piatră spartă în mărimi de 2-5 cm și cantitatea de 200 m. c. de nisip de carieră, necesare pentru întreținerea străzilor din orașul Cernavoda.

Accastă licitație se va ține în conformitate cu dispozițiile Legii Contabilității Publice, Reg. Oficiului Central de Licitații și Decretul Lege No. 200 publicat în M. Of. No. 21-1940.

Dezavul, costul de sarcini și condițiile acestei furnituri se pot vedea zilnic la Birourile acestor oraș.

Concurenții odată cu depunerea ofertelor sunt obligați a avea și garanția de 5 la sută, în numerar sau efecte de Stat, asupra valorii devizului de lei 99.840.

Supra oferte nu se primesc.
Primar C. A. Rodulescu
Secretar B. Popescu.

Grădă Tribunalului Constanța S. II.
Extract No. 16492 din 10 Iunie 1940.

Dl. Victor Munteanu din Constanța str. Banul Mihalcea No. 135 cu pct. înreg. la No. 22350-1939 a întreprins acțiune de divorț contra soției sale Paraschiva Munteanu născută V. Sandu, pentru motive determinate de lege. Din caisătorie a rezultat 5 copii: Ion de 16 ani, Elena 15 ani, Gheorghe I 8 ani, Gheorghe II-a 7 ani și Milica de 4 ani.

Act dotal nu avem și nici avere.
Grețer, (îndescifr.)

Tribunalul Județului Constanța Sec. III-a.

Extras din publicațiunea de vânzare.
Nr. 11570 din 29 Maiu 1940.

La stăruința creditorului Tache Manicatu, proprietar și comerciant din Municipiul Constanța str. Ioscar Catargiu No. 32, se publică spre cunoștința generală ca în ziua de 4 (patru) Iulie 1940, începând dela ora 8 dimineața înainte, se va vade prin licitație publică care se va ține în pretoriul acestui Tribunal S. III-a, imobilul debitorului său Petre Postelnicu, proprietar cu domiciliul ales în Constanța Piața Independenței No. 9, la imobilul ipotecat compus din:

Un teren în suprafața de 402 m.p. situat în orașul Constanța Piața Independenței No. 9. Pe acest teren se află o construcție masivă de beton armat, cu subsoluri și parter și acoperit cu plangă de beton armat. Construcția este compusă dintr'un salon la față ce a scrâit de Bodegă, Cofetărie etc. cu antecamere bucatărie, closet, e.c., având la mezanin trei camere și coridor, iar în continuarea saloului din față un salon în fund spațios, parchetat, ce servește în deosebi de restaurant bar. Imobilul se învecinește cu Piața Independenței la față, în fund cu strada Marcu Aurel și vederea Mării Negre, cu prop. Frenkian-Hotel Ebita și prop. I. Ionescu.

Licitația și strigarile vor începe dela suma de lei 1.000.000 minus 25 la sută și 10 la sută adică de la suma de lei 675.000.
Dosarul vânzării poartă No. 1154-1939 S. III-a.
Președinte, I. V. Nicolau
Șef Portarel, (îndescifr.)

Inspecțiile d-lui Prefect

D. Teodor Berberianu, prefectul județului, a inspectat în ziua de 27 Iunie 1940, fiind însoțit de d-lui Valeriu Antonovici, etc. școlii și Costică Nicolae, șeful și gvardiei.

D. prefect al județului a ținut să cunoască cu aceluși prilej, înțeleg personal politicească, care la s'a adus mulțumiri pentru munca desfășurată până acum, relevând faptul că poliția constanțeană se poate mândri de a avea cel mai mare procent de delinvenți deosepriti.

A rugat apoi pe poliștii comitatului de a depune aceeași străgula și pe viitor, asigurându-i de întregul lor sprijin.

Inspeccți în județ. Miercuri din d. prefect Berberianu a inspectat mai multe comune din centrul județului.

D. sa s'a interesat îndelung de starea localitatilor publice, și școlii, școlii, școlii, etc., având asupra reparățiilor ce înseamnă necesitate. Demontarea s'a început de drumuri, poduri și școli și a îndelungat pe teren acoperit ce se dăd în cadrul sistemului logic.

O deosebită atenție a acordat modelului în care se distribuie ajutoarele familiilor concetățenilor necăși, stabilind plăgurile ce s'au prezentat.

Sedinta comitetului școlar județean. Cu prilejul sedinței comitetului școlar județean în care s'a votat bugetul, s'au prezentat importante sume de bani pentru acordarea de burse școlare. S'au continuat școlii pe care au fost ținute profesoral.

Tribunalul Județului Constanța Sec. III.

Extras din publicațiunea de vânzare.

No. 12380 din 12 Iunie 1940.

La stăruința creditorului Ella (Rachele) Adelstein din Municipiul Constanța strada G. Gr. Cantacuzino No. 24 și cu domiciliul ales în Municipiul Constanța Strada D. A. Sturza No. 11, la d.l. avocat Calmis Ghimberg mandatarul său, se vinde prin licitație publică care se ține în pretoriul acestui Tribunal Sec. III-a, în ziua de 2 (două) Iulie 1940, începând dela ora 8 dimineața din zi înainte, imobilul proprietății moștenitorilor de uențului Adolf Solomoneanu și anume: Michel Solomoneanu, Ghizel Solomoneanu, Izer Herdan, Lori Lastnik, Doi Almadich, Melani Handras, Gabriel Herdan, Ruth Friedberg și Marcel Herdan, toți cu domiciliul ales în Municipiul Constanța strada G. Gr. Cantacuzino No. 24 fost No. 26 la imobilul ipotecat, compus din:

Un teren de circa 400 m.p. situat în orașul Constanța strada G. Gr. Cantacuzino No. 24 fost No. 26. Pe circa 160 m.p. din acest teren se află o clădire vechi parter și etaj construcție cărămidă acoperită cu olană având la parter 5 camere și 2 antreuri closet și spălătorie iar la etaj comunația făcându-se cu o scară de lemn având 7 camere, bucatărie, bar și antreu. Curtea are mici atenuase trebuincioase unei gospodării și are o suprafață de aproximativ 250 m.p.

Imobilul astfel descris are apă și lumină electrică și se mărginește cu prop. Iescovar, moșt. Pariano, Cristu Frangopol și la față cu Strada G. Gr. Cantacuzino.

Imobilul este supus alinerii de către Municipiu și este în diviziune cu G. Adelstein, și se vinde numai 1/2 parte adică jumătate din imobilul descris mai sus

Un teren în suprafața de 402 m.p. situat în orașul Constanța Piața Independenței No. 9. Pe acest teren se află o construcție masivă de beton armat, cu subsoluri și parter și acoperit cu plangă de beton armat. Construcția este compusă dintr'un salon la față ce a scrâit de Bodegă, Cofetărie etc. cu antecamere bucatărie, closet, e.c., având la mezanin trei camere și coridor, iar în continuarea saloului din față un salon în fund spațios, parchetat, ce servește în deosebi de restaurant bar. Imobilul se învecinește cu Piața Independenței la față, în fund cu strada Marcu Aurel și vederea Mării Negre, cu prop. Frenkian-Hotel Ebita și prop. I. Ionescu.

Licitația și strigarile vor începe dela suma de lei 1.000.000 minus 25 la sută și 10 la sută adică de la suma de lei 675.000.
Dosarul vânzării poartă No. 1154-1939 S. III-a.
Președinte, I. V. Nicolau
Șef Portarel, (îndescifr.)

și care este ipotecat prin sursul act de ipotecă.

Licitația și strigarile vor începe dela suma de lei 550.000 redusi cu 25 la sută adică dela suma de lei 412.500.

Dosarul vânzării poartă No. 511-1940 Sec. III-a.
Președinte, I. V. Nicolau
Șef Portarel, (îndescifr.)

Tribunalul Județului Constanța Sec. III-a.

Extras din publicațiunea de vânzare.

No. 11932 din 4 Iunie 1940.

La stăruința creditorului Dumitru V. Ionescu, avocat domiciliat în Municipiul București str. Costache Negri No. 14, se vinde prin licitație publică care se va ține în pretoriul acestui Tribunal Sec. III-a în ziua de două Iulie 1940, începând dela ora 8 dimineața înainte, imobilul proprietății debitorilor: Constanța Dobrescu, pensionar și proprietar și Teodora C. Dobrescu, casnică, ambii domiciliați în Municipiul Constanța Strada Nicolae Filipescu No. 16, imobilul ipotecat situat în Municipiul Constanța str. Nicolae Filipescu No. 16, cu o suprafață de 400 m. p. făcând parte din lotul No. 10 cartal 340, cartierul Tabăcarie, pe care teren se află o clădire compusă din trei camere și mar chiză pe o suprafață de 60 m.p. acoperit cu olană, restul curte liberă. Imobilul se învecinește la Apus cu lotul No. 11 proprietății Vasile Mihăilescu, la M. Noapte cu lotul No. 27 proprietății Morlor V. Nistor și la Miza și cu strada N. Filipescu.

Licitația și strigarile vor începe dela suma de lei 40.000 (patruzeci mii) lei minus 25 la sută.

Dosarul vânzării poartă No. 517-1940.
Președinte, M. Cretoiu
Șef Portarel, (îndescifr.)

Reduceți costul de întreținere al transmisiunilor Dvs. folosind:

CURELE DE PIELĂ CLARK
care au durabilitatea mare, întindere mică, adeziune bună pe șalbe și vă asigură transmiterea sigură și neîntreruptă a forței, rezistând vreme îndelungată la uzură

CURELE DE PIELĂ CLARK
sunt curele economice, preferate de toată industria.
Fabrica de Curele pentru Transmisiuni
CLARK, S. A. R., Ploiești.